

CONSTANȚA

APARE DUMINICĂ

20 bani numărul 20.

Administrația, strada Gărei No. 25.

Abonamentul, 10 lei pe an.

ALEGEREA VIITOARE

la Constanța

Nu e mult de atunci; fie-care ne aducem aminte de condițiunile în care s'aun făcut alegerea la comună la 1 Noembrie 1898, în două secții, zise ale naționalităților. Porunca venise de la București, unde se afla fostul prefect pe atunci, d. Luca Ionescu. Resultatul a fost că s'aun ales la secția I-ia 4 consilieri de către un număr de 420 alegători înscrși în listă, Români și Greci; iar secția a II-a Turcilor, Armenilor, Bulgarilor și Evreilor, a dat 2 consilieri, numărul total al alegătorilor înscrși în listă fiind de 112.

Nu era nici o nevoie de această împărțire, pe secții.—locuitorii Constanței au avut totdeauna bunul simț a pune ca candidați reprezentanți de al fie-cărei naționalități—dar fiind că s'a făcut, noi am primit-o, cu toate că dispoziția privea exclusiv numai orașul Constanța, iar nu toate comunele, după cum a fost cazul la județul vecin Tulcea.

Nu știm ce se va face acum;—ziua de alegere nici nu e fixată încă—dar dacă alegerea se va face tot după norma stabilită acum doi ani, noi preferăm acest sistem, fiindcă ne place mai mult lupta deschisă, cu un adversar responsabil, de cât cu tirania ascunși al comitiului electoral din Constanța, după cum acest comitiu se alcătuea și practica până aci.

Aceasta cu cât mai mult că, de astă dată, preferințele guvernului central sunt deja fixate, în persoanele ce compun actuală comisie interimară; cel puțin viitorii gospodari ai comunei sunt hotărâți.

Se știe că ziarul *Constanța* n'a contestat administrației ori-ce cuvânt în

alegerea candidaturilor, ori de câte ori s'aun făcut alegeri, fie la comuna, județ sau camera de comerț, pentru bunul cuvânt că noi credem că, în Dobrogea mai cu seamă, interesele administrației politice a statului nu pot fi de cât indentice cu acele ale obștei locuitorilor. Neferice celor ce urmăresc aci alte scopuri, alte interese.

Candidații indicați de guvern, pentru viitoră gospodărie a Constanței sunt: D-nul Ion Bănescu, profesor, avocat, president al comisiei interimare, ca primar; d-l Ionnița Dumitrescu, mare proprietar și cultivator la Palaz, mai probabil d-l avocat Leon Butter ca ajutor; iar cel de al doilea ajutor va fi d-l Al. Malcoi Petrescu avocat, care este acum oficer al stărei civile.

Alegătorii Constanței au să aleagă între lista în capul căreia vor figura numiți domni, și între aceea ce se va mai propune: după cum își vor săra, așa vor mânca, zice un proverb românesc.

Cât pentru noi, când vom cunoște și cealaltă listă, ună două, câte ori mai fi, vom vorbi: până atunci, nu hezităm a ne pronunța de pe acum asupra aceleia ai căreia capi, viitorii gospodari ai comunei, îi avem deja.

Vom vota contra listei prefectului, pentru un rezon pe care îl dăm imediat; cele l'alte se vor produce de sigur, și le va vedea mai târziu, d. prefect, pôte fără intervenirea noastră.

D-l prefect a pus în comisia interimară, ca conducătorii ai gospodăriei comunale, pe doi oameni cari n'au gospodărit nici odată nimic, fiind că n'au nici o avere. Nu e rașine a nu avea nici o avere, fie cine va și înaintat în vârstă, dar legea comunală zice la art 39 următoarele: *Două luni cel mult după dizolvarea se fac noi alegeri. În acest interval funcțiunile consiliului co-*

munal se îndeplinesc de o comisie interimară numită prin decret regal dintre alegătorii comunali cei mai grei înpuși.

Cel de al treilea conducător comunal nu reșede în oraș, unde n'are absolut nici o afacere; nu știm dacă plătesce aci măcar birul.

Pornirea d-lui prefect de a constitui autoritatea metropolei Dobrogei cu trei domni avocați,—trinitate pe care nu o putem caracteriza mai bine de cât cu calificatiunea de *colectivitate albă*, dată de oameni interesați la bunul nume al partidului pe care îl servește aci d. prefect Cannanau,—nu pôte fi de cât pernicioasă intereselor comunei.

Guvernul a desprețuit legea, și a desconsiderat orașul, instituind comisia interimară actuală din oamenii cari n'au justificat prin nimic până acum calificațiile cu care au fost investiți.

Guvernul conservator—ce o fi având el cu Constanța?—a mai făcut odată acest lucru și a pațit-o la trei alegeri consecutive cu orașenii Constanței, unde candidații sei au fost triniți. Credem că și acum va fi tot așa, dacă administrația se obstinează ași menține candidaturile ce a fixat.

S'ar cădea și d-lui Bănescu, cu cei doi ai săi prietini basarabeni, să i se facă tot așa; ca să le piară pentru totdeauna gustul de a mai aspira la încredințarea pe sâma-le a pungei contribuabililor constanțeni, întru cât prin nimic alt de cât bunele servicii făcute unor sus puși, n'au justificat această încredere.

Noi nu ne indoim că alegătorii Constanței necorupți încă de influența politicianismului veninos, așa vor face; scâpând și de astă dată punga orașului de cei ce o véneză, în zadar până acum, de 22 ani de zile.

Arături raționale

Din cea mai adâncă antichitate, atât cât știința luminătoare de azi ne a putut duce, adică până la aproape patru mil de ani în urmă, după cum se poate vedea din descoperirile făcute în Egipt prin mormintele suveranilor, găsiți sub existentele piramide care au resistat veacurilor de intemperii, și în care s'au găsit spice de grâu conservate în morminte și prin sicriurile alături chiar de mumii¹. În hieroglife și chiar sub piramide pe coloane stă sculptați secerători cu mâna, rudimentar îmbrăcați secerând grâul.

Astăzi nu suntem mai înaintați cu mult de cât atunci, de cât bazați pe o muncă mecanică de fier, adică pur și simplu am înlocuit lemnul și piatra, prin ferul durabil.

Cel vechi se servea de pluguri de lemn, tot așa de bine ca noi azi de cele de fier, țelina era tot așa de bine spartă cu plugul de lemn și adânc arată până la 25 centimetri.

Nu voese a vă spune din toate continentele ce fel de pluguri întrebunțază lumea civilizată; cea barbară și cea selbatică, însă trebuie ca toți să știe că există pe întregul glob terestru mai multe pluguri de lemn de cât de fier. Cele de lemn sunt de diferite forme, însă numai cu o singură brazdă, pe cât timp cele de fier au ajuns poli brăslare și unele trase cu mașini de aburi au până la 12 brazde, iar cele cu vite până la 4 brazde.

Ca să nu ne departăm prea mult de locul unde suntem, cu o privire saă din auzite, putem ști cu siguranță că în Europa chiar în țările cele mai civilizate ca Germania, Italia și Ungaria mai există și azi plugul de lemn, în Peninsula Balcanică și Rusia abundă. Oare acești oameni sunt mai îndărătnici, sau fierul lipsește în unele țări!?... nu. Această rezistență a plugului de lemn, trebuie căutată în munca ușoară ce o face, tracțiune cu deosebire ușoară, arătura regulată și adâncă fiind numai cu o singură brazdă.

La noi în țară, fără a vedea vre un inconvenient, plugul de lemn cu o brazdă a dispărut că prin farmec de la 1878 încoace, astfel că multă lume numai știe ce formă avea și cum era făcut, iar alții care azi sunt plugari nu l'au cunoscut de loc, înlocuirea lui cu plugul de fier

e datorită estințării acestui din urmă și mai cu seamă solidității.

Luxul în agricultură precum și dorința de mult câștig, fie din partea fabricantului, fie a agricultorului a făcut pe acesta din urmă, să adopteze pluguri cu mai multe brazde, arând mai rău, mai în față și mai iute de cât plugul cu o brazdă. Deci lăcomia de a ara repede și mult teren întrebunțând timpul tot ca mai înainte, duce agricultura la peire.

Deci toate plugurile cu mai multe brazde nu trebuie întrebunțate, de cât numai în ogore, care au fost făcute mai întâi cu plugul cu o brazdă, la o adâncime de 25 la 30 centimetri, numai în acest mod vom putea obține o producție maximă într'un teren cât de sărac ar fi el.

Chiar cel mai erudit plugar, întrebunțază azi la miriști plugul cu mai multe brazde, a fost de ajuns ca polibrăzdarile să fie cunoscute și s'au înrădăcinat în așa mod, în cât astăzi orbiți de cât pământ răstoarnă sgârindul, nu b găm de seamă răul ce îl pricinuește la producțiunea cerealelor cultivate pe astfel de terenuri arate în așa mod, timpul încă nu este apropiat ca agricultorii înconștienți datoriei lor să observe răul.

Luând arăturile făcute cu plugul cu o singură brazdă din punct de vedere teoretic, practic și economic, vom vedea că de și lucră numai cu un sfert mai puțin pe zi ca polibrăzdarile, avem în schimb, arătură de 25 la 40 centimetre lățime și 20 la 35 centimetre adâncime, variațiunea de centimetri se atribuie numai mărimii plugului și tracțiunii animale.

Câmpul arat cu plugurile cu o brazdă, au o înfățișare geometrică foarte regulată, brazda are aspectul unui basalt așezat în șiruri lungi de o mână măestră iar urma ei ne pare un șanț neted și curat, ce nu ar putea fi făcut nici de cel mai harnic lucrător.

S'a probat și e știut azi de toți agricultorii că grâul arând nu poate reuși de cât numai în locurile, arate adânc și sistematic cu plugurile cu o brazdă, numai acolo grâul nu face mărulă nici alt fel de sămânțe streine sau durne, exemple avem destule pe la satele locuite de bulgari.

Românii cari au introdus agricultura aci, nu își mai dau osteneala de a căuta ca puțin teren se producă mult, fiindu-le mai folositor; oare când vor înțelege aceasta, sau vor aștepta ca acei ce le au fost elevi să le devie dascăli.

Deci ori care agricultor cu tragere de inimă și pentru folosul său să nu întrebunțeze fie pentru ori-ce fel de cereale vrea să producă, de cât plugul cu o singură brazdă și atunci producțiunea terenului astfel muncit în scurt timp, i va arăta ce va să zică *Arătură rațională*.

D. Alessiu, agronom

PARTIDELE ISTORICE

(Urmare)

Înțelegeți bine, d'ar că eu toți se ia cări au rămas la 1877 dați în judecată de liberali, eram consolidat împreună, și rămăsesem așa Mavrogheni, Alexandru Lahovary, general Florescu și eu, împreună cu Lascar Catargi și am lucrat în comitetul conservator până la 1881, în al doilea an de la înființarea clubului. Dar atunci îndată, la 1881, ne-am trezit, că la o importantă hotărâre politică se cerea aprobarea adunării generale a clubului, că aceasta se făcea prin votare cu majoritate și minoritate, că au venit la adunare și la vot o sumă de membri necunoscuți, înscrși pe temeiul unei cotizații statutare de 2 franci pe lună, că vorbea în numele lor un domn Tacian și alte figuri, pe care nici nu le văzusem mai înainte, și că acești membri de 2 franci veniseră acolo să majoreze o situațiune politică.

Ei bine, a doua zi noi junimiștii ne-am dat demisiunea dintr'un asemenea club, și-a dat dimisia și Mavrogheni.

Și asemenea cluburi să conducă mișcarea unui partid istoric și mișcarea unei țări?

Aceasta nu se poate admite. Dacă Lascar Catargi, după vremuri, a fost recunoscut și de noi șeful partidului conservator, este fiind-că l'am recunoscut ca cel mai muncitor, ca cel mai aprig luptător în viața politică.

L'am recunoscut, nu fiind-că era șeful unui club, sau șeful unui alt comitet din clubul d-voastră—au cunoscut statutele modificate ale clubului din piața teatrului și nici n'am trebuință să le cunosc.

La noi șeful clubului este d-nu Carp, dar nu pentru aceasta d-nu Carp este între noi conducător, și nici nu ne-a trecut prin cap vre-odată să l'alegem pe d-nu Carp. Neam grupat de bună voie în jurul d-lui Carp. Imi veți face, spr, cu toate cele 2 voturi de biam, onoarea să credeți că, în definitiv nu am nici un motiv să fiu orbește supus cul-

1) Se știe că azi chiar, în țară se pune lângă morți în sicriuri, bani grâu sau orz.

va. După libera mea voință, cu totul independent, cum sunt și aci ales a unui colegiu universitar independent, puteam să mă supun conducerii, fie a d-lui Cantacuzino, fie a d-lui Carp, după convingerea mea.

Ei, noi, cum zicea d-nu Văcărescu, răsvrătorii, noi eterodoxii, cari am eșit din ortodoxia clubului de la piața teatrului, noi aceștia, apoi noi discutăm cu d-nu Carp, și este o greșită idee ce ve faceți despre d. Carp.

În clubul nostru, une-ori îl convingem, pe d-nu Carp, une-ori se convinge d-sa, ca între oamenii cari discută.

D-nu I. Lohovari, ministru de externe, S'au v'învins. Astă primăvară v'a învins, nu v'a convins.

D. Titu Maiorescu. Luați-o cum vreți; în orice cas de bună-voe, și în nici un cas nu confundăm clubul constituțional cu partidul conservator, și aș dori ca și dv. să nu confundați clubul din piața teatrului cu partidul conservator.

Dacă suntem de acord până aici că politicește nu se poate justifica vorba de partide istorice, dacă vrei să-i substitui înțelesul de clubul cutare spre deosebire de clubul cutare, atunci vom înțelege împreună greșala ce s'a făcut la 30 Martie al acestui an. Greșala se restrânge acum asupra situațiunii întregi în care se află guvernul acesta, majoritatea și minoritatea conservatoare din Parlament, și prin urmare țara legală. Căci știți cum s'au petrecut lucrurile. Moare Lascar Catargi, recunoscutul conducător al partidului întreg; dar fiind că Lascar Catargi era tot deodată și șeful nu știu cărui comitet după un știu cari statute de ocultă conservatoare, d. general Mann exclamă în clubul d-sale: *Le roi est mort, vive le roi! Care roi? Le roi du club?* Cât v'îplace! Dar mai mult nu. S'au cam grăbit d-lor la club. Era încă cald cadavrul lui Lascar Catargiu; noi ceilalți, răsvrătiții, eram sub emoțiunea pierderii marilor ce o suferea țara, ce o sufereau toți, și în chiar ziua morții se grăbește Clubul numit conservator să-și alegă un președinte de comitet executiv. Se adună nouă membri.—noué!—și discută și-și votează pe d. Cantacuzino—escelet!—pentru clubul de la piața teatrului.

Dar de acolo mai departe? Și pentru prima dată se deduce acum, că aceasta însemnează *si eo ipso* șeful partidului conservator întreg.

Dar de unde aceasta? Ce vroa partidul conservator să inaugureze acum? Și v'î

rog, d-lor, uitați-vă, căci aceasta este o chestiune care devine acum istorică, și se răsfrânge la ceea-ce se petrece dincolo, în partidul liberal. Ați văzut că acolo, în partidul liberal, când în numele liberalismului le-a părut la căți-va evident convinși liberali, precum era d. Aurelian, precum sunt d-nii Costinescu, Lascar, Porumbarin, nu este bine reprezentat liberalismul prin acea conducere, pe care o numea d. Fieva *Oculita*, care ar fi periculoasă ideilor liberale...

D. N. Fieva, Ministrul Domeniilor. *Oculita* are altă locuință...

D. T. Maiorescu. A! da, știu eu că după D-ta are alta adică la Banca Națională, unde este d. Carada. Apoi tot cam acolo am ajunge și cu *oculita* cluburilor noastre.

Dar li s'a putut contesta vre-odată d-lor Aurelian, Lascar, Costinescu, Porumbarin liberalismul d-lor?

Dacă e vorba numai de cluburi, apoi în partidul conservator erau la București două cluburi, dar la Iași și la Craiova era câte un singur club, conservatorul „pur”, și junimiștii împreună, după locuri și împrejurări.

Firește că în momentul în care dv. sub cuvântul de club din Piața Teatrului ați voiți să înțelegeți întreg partidul conservator, s'a separat aceste cluburi, locale și la Craiova și la Iași, și acum sunt și acolo 3 Cluburi ca și la Bârlad, la Botoșani.

După închipuirea d-voastră sunt conservatori numai acei înscriși în clubul din piața Teatrului și nu mai sunt conservatorii d-nii Carp, Ghermani d. Marghiloman, d. Teodor Rosetti, d. Teleman și noi ceilalți?

Vedeți, aici se revoltă bunul simț!

Toată alcătuirea aceasta e o greșală politică.

Aci este — dacă ar fi d-l general Mann de față, i-ași cere voe să întrebunțez un cuvânt grecesc: *πρωτον γενδος* adică: eroarea fundamentală, și după această eroare au urmat cele-lalte în consecință.

Partidul conservator e chemat la guvern în Aprilie al acestui an. Cine este șeful guvernului? Șeful comitetului executiv! după statutele unui club! Și fiind că aceasta este o situațiune preponderantă în club, trebuia să i se dea lui și ministerul, care în acele momente, înaintea alegerilor, se credea cel mai important, ministerul de Interne, căci și Catargi a avut ministerul de interne! Apoi da! Catargiu era cunoscut ca cel

mai muncitor în ale statului. Catargiu era cunoscut ca cel mai neobosit luptător în politică; n'a fost atacat în contra partidului conservator care se nu fi găsit în fruntea apărării pe Lascar Catargi n'a fost o bătălie în contra partidului liberal care să nu fi găsit în fruntea atacului pe Lascar Catargi.

Și atunci, după moartea lui Catargi, se hotărăște ca acel șef al comitetului, independent dacă avea însușirile lui Catargiu, să aibă ministerul de interne fiind-că așa resulta din statutele clubului.

După noi, o mare greșală, fiind-că în acel moment ministerul de interne reclama un om experimentat în administrația Statului, nu în demnitățile clubului.

D. Cantacuzino, da, este un om bland; da, d-sa a și declarat îndată, că va governa cu blândețe și cu dreptate, iacă ar fi trăit repositul Lascar Catargi, ar fi zis „aiestea sunt generalități”, da, cu blândețe, numai că noi nu'l cunoaștem până acum activ în luptele politice, nu'l cunoaștem înfipt în zilnică muncă administrației statului. Iarăși este o vorbă de repositul Lascar Catargi; milioanele atârnă greu.

Foarte bine: zicea d-l Văcărescu, că d. Cantacuzino era autoritate. Este capul unei familii din cele mai respectate, da; are avere, da; are considerație prin pozițiunea sa socială, da; ca podoabă este elementul cel mai decorativ, da! Inșă în politică militanta, a, aci nu! Poate ca președinte fără portofoliu *dignitatis causa*: se poate, dar la munca ministerului de interne? Apoi nu cunoașteți d-v. pe Lascar Catargi la interne? Era oare ceas din noapte sau din zi, în care să nu fi fost omul la postul său? Dar ce? aci merge după eghemonieonul unui club său trebuie să meargă după interesul țării? Poate zice partidul conservator că succesori dat din rărunchii săi pentru administrarea internelor, este admirabilul și blândul d-nu Cantacuzino? Apoi de geaba, onor. d-le Cantacuzino stă pe acel mozaic al d-v. de la Florești nu știu ce deviză, par-că este în franțuzește, *Dieu protège la Roumanie*, de la 1835! Cu *Dieu protège la Roumanie*, de la 1835 nu se rezolvă chestiunile curențe de la ministerul de interne. Călătorii în triumf prin Moldova, da; dar alegerile au fost conduse de d-nii Tache Ionescu și Nicu Filipescu.

Și acum se explică evenimentele petrecute la interne de la Aprilie încoace.

INFORMAȚIUNI

D-l colonel N. Chirișescu fost prefect al județului nostru, a fost primit Sâmbăta trecută în audiență de M. S. Regele.

De ocaziunea serbării de la 24 curent a Unirii Principatelor Române s'a trimis din Constanța ziarelor guvernamentale telegrama următoare:

Ziua de 24 Ianuarie, aniversarea Unirii principatelor surori, s'a sărbătorit pentru prima dată de corpul didactic secundar și primar cu mare solemnitate, sub patronajul d-lui prefect G. Cananău, fiind prezinți d. general Candiano Popescu, d. Bănescu, președintele comisiei interimare, autoritățile civile și militare.

După oficierea Te-Deumului la biserica catedrală, s'a ținut o predică de d. Emanuel Mihăilescu, profesor la gimnaziu, apoi elevii tuturor școalelor publice și private de toate confesiunile, în frunte cu profesorii, au pornit cu muzică militară la școala primară „Principele Ferdinand”, care era frumos împodobită cu drapelul național.

Tot ce are Constanța ca elită socială umplea sălile școalei. În sunetele muzicii militare și a corului școalelor sunt primiți d-nii prefect Cananău, general Candiano și I. Bănescu, președintele comisiei interimare. Corul intonează imnul regal și „Deșteaptă-te Române!” etc., apoi d. Ion Bănescu, profesor la gimnaziu și președintele comisiei interimare, într'un avânt patriotic răpitor, întreține publicul entuziasmat cu conferința sa asupra însemnătății actului Unirea și a învinsului ce a avut pentru dezvoltării Statului român din punctul de vedere național. Aplauze răspund frenetic conferințarului.

După terminarea cuvântării, muzica și corul intonează din nou imnul regal. Orașul splendid pavoază. Populația entuziasmată.

O serbătoare națională, înscrisă în lege ca atare, pusă sub patronajul prefectului! — Nu mai lipsește, de cât un lucru: ca dascălul ce a redactat-o să pue în nouă ediție a Calendarului dobrogean și numele mucenicilor ce eventual se vor perinda la administrația județului.

Chestia porumbului.—Până în momentul când scriem aceste rânduri nu s'a tăcut nimica în chestia furniturii de porumb pentru locuitorii săraci, pe când în alte județe hrana a fost deja distribuită. Pricina e pe de o parte întârzierea licitației iar

pe de alta condițiile, unele absolut neacceptabile. Condițiile de carți se plâng negustorii sunt: garanția de 15,000 lei ce se menține și după aducerea primului transport acceptat; obligațiunea de a se proda produsele din vagoane, cari nu pot rămânea în gară, fără amendă grea, de cât 6 ore timp absolut insuficient spre a se descărca, în căruțele țaranilor, 20—30 de vagoane de odată; termenul de 6 luni pentru plată. Ar trebui renunțat la garanție, mai ales după un prim transport acceptat; produsele să se descarce în magazii închiriate de administrația județului, care s'ar găsi în Cerna-voda, Medgidie, Murfatlar și Constanța, chiar ale Statului; termenul de plată să se scurteze, în vederea crizei de bani la particulari; porumbul să fie numai de cel vechiu, având putere de nutriție îndoită de cât porumbul din anul curent, fie că ar fi mai scump cu 1—2 lei la suta de kilograme.

Furnitura orzului de sămânță. Prefectura a publicat licitație pe ziua de 6 Februarie pentru furnitura de orz de sămânță în valoare de 300,000 lei. Nici la această ocazie n'au fost consultați negustorii competenți de produse, căci s'ar fi spus administrației că, cel puțin în Constanța, pe această vreme mai cu seamă nimenea nu dispune de o sumă așa de mare, prin urmare că furnitura trebuia despărțită în mai multe părți, potrivit numărului stațiilor de predare ce s'ar fi fixat. În privința restului condițiilor, facem aceleași observații ca pentru porumb, rugând administrația să pue la dispoziția antreprenorilor magazinele de descărcare, fără de care e imposibil ori-ce angajament—de se vor găsi amatori.

Să renunțe la garanție și să scurteze termenul plății, angajând casa județului, care nu e cu nimic primejduită, cum se zice că ar fi Casele Statului; renunțându-se la campania lucrărilor tehnice și alte cheltuieli, până după achitarea datoriilor contractate pentru popor.

Salus populi suprema lex esto!

În ziarul *Dreptatea* și în expunerea de motive care precedează proiectul de lege, prin care d. ministru al domeniilor a cerut 2 milioane lei credit, spre a se cumpăra sămânțe de orz și ovăz țaranilor din 9 județe, găsim următoarele amănunte relative la Dobrogea: „În special în Dobrogea starea locuitorilor este cum nu se poate mai rea de pe urma săcetei. În acea parte nu există proprietari mari sau mijlocii cari să poată înlesni sătenilor hrana de azi pe mâine ori sămânțe pentru ogoarele lor. Acolo, dacă recolta nu se face, locuitorii sunt expuși a muri de foame.” (Și cu toate aceste d-l ministru al domeniilor, abia la sfârșitul lunii Ianuarie a hăgat de seamă cele ce noi scriem mere de 8 luni de zile! Suntem unicul ziar dobrogean care se ocupă cu asemenea chestiuni, dar ne citește vre un domn Ministru?)

Expunerea constată că regiunile din țară, în care nu s'a tăcut nici sămânță orzului, reprezintă o întindere de 341,800 hectare,

din recolta totală de 480,000 hectare; că Dobrogea figurează cu 239,000 hectare, din care Constanța cu 166,100 hectare recolta principală.—noi zicem unică a majorității a sătenilor din această provincie.

Statul a publicat și el licitație pentru orz și ovăz în valoare de 2 milioane, plătit de către Stat în 3 ani; iar sătenii vor plăti orzul împrumutat în termen de 2 ani, cu începere de la 1 Iulie 1900.

Ne făgăduiește și Statul și județul! Tare ne e teamă că orzul nu va veni sătenilor de cât după Aprilie; de aceea nu încetăm a sfătui pe negustorii și sătenii să se ajute singuri; timpul sămânțării fiind deja început în Dobrogea, ceia-ce iar nu se cunoște la minister.

Ni se spune de o persoană de credință care a umblat tot județul într-o delegație ore-care că copii multor țărani suferă deja bolnavi de foamea multă care o rabdă, nemăncând ce cât odată sau la două zile odată, mămăligută de meiu, împrumutat cu ciurul de la o familie la alta; că părinții pleacă de acasă, spre a numai auzi vecinul plâns al copiilor, că starea e sfâșietor de durerosă în mai multe sate românești, chiar pe marginea Dunării.

Isprăviți odată cu formalitățile d-lor guvernanti; e păcat de D-zeu că n'ați știut nimica până acum; isprăviți odată, cruțându-ne de a vedea oameni morți de foame în țara românească.

Ocupația Onor. comisii interimare a Constanței a constatat până acum într-o anchetă generală asupra administrațiilor trecute, de la descălțătoare și până acum.—Se vede că d-lor interimare le place *dosarele prăfuite*; nu vor refuza dar nici foștilor primari o privire retrospectivă de exemplu în agendele unei vechi societăți didactico-economice oarecare, în listele de subscripții pentru statuia lui Ovidiu etc.—Simpli spectatori, sperăm să petrecem de minune.

Unul din surupurile mașinei comunale a ruginit.

Grădinarul a fost revocat. — Prea ve-ați grăbit d-lor comisari; legea nu vă dă drept să revocați nici un slujbaş.

D. Pariano președintele consiliului județian fiind dus în București în chestia sămânțelor pentru țărani, se înapoiază mâine Luni.

Oferta de Porumb a D-lui Popp din Craiova de 16000 hecto e aprobată de Minister.

ANUNCIU

Sub-semnatul Farmacist cu onoare aduc la cunoștința onor. mele Clienților, că am transferat

LA „MINERVA”
a D-lui KEFALA; în localul
Hotelului Continental str. Carol No. 127

În care loc s'a aflat până acum firma G. P. PETHEU, asigurând că voiți expedii și de aci înainte cu cea mai mare îngrijire, prin care am putut câștiga în scurt timp încrederea onor. orașeni ai urbei Constanța.

G. KAUFFMES